கபிலர் பாடல்களில் இயற்கையின் அவலநிலை: சுற்றுச்சூழல்சார் உரையாடல்கள்

திருமதி விஜிதா திவாகரன்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
தமிழ் கற்கைகள் துறை,
கலை கலாசார பீடம்,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

சுற்றுச்சூழல் அவலம்அல்லது சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு என்பது ஒரு சமகால உலகளாவிய பிரச்சினையாக இருப்பினும் மனித சமூக வரலாற்றில் அதன் வேர்கள் ஆழமாக நீண்டுள்ளது எனலாம். பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களில் , புகழ்பெற்ற சங்கப் புலவர்களில் ஒருவரான கபிலர் , அவரது காலத்தின் சூழலியல் இயக்கவியல் பற்றிய ஆழமான நுண்ணறிவுகளைத் தனது பாடல்கள் மூலம் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். இயற்கைக்கும் சமூகத்துக்கும் இடையே உள்ள உறவையும், சுற்றுச்சூழல் சீர்கேட்டால் அல்லது மாசுபடுத்தலால் ஏற்படும் அழிவுகளையும் அவர் தனது பாடல்களில்தெளிவாகச் சித்திரித்துள்ளார். இவ் ஆய்வுக்கட்டுரை கபிலரின் சூழலியல் சொற்பொழிவுகளை ஆராய்வதனை பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. கபிலரின் பாடல்களில் உள்ள சூழலியல் கருப்பொருள்களை பகுப்பாய்வு செய்வது , சமகால சூழலியல் சொற்பொழிவுகளுக்கு அவற்றின் பொருத்தத்தை மதிப்பிடுவது ஆய்வின் இன்னுமொரு நோக்கமாகும்.வறட்சி மற்றும் பஞ்சம் போன்ற இயற்கைசார் பேரழிவுகள் மக்களின் சமூக-பொருளாதார வாழ்க்கையை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன எனும் விடயத்தை கபிலரின் கவிதைகளிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகளைப் பயன்படுத்தி, இந்தக் கட்டுரை கவிஞரின் சுற்றுச்சூழல் துயரங்கள் மற்றும் மனித துன்பங்களுடனான அதன் தொடர்பைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஆராய்கின்றது.முறைப்படி, அகநானூறு மற்றும் புறநானூறு ஆகியவற்றிலிருந்து கபிலரின் கவிதைகளின் உரைப் பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில் இந்த ஆய்வு அமைந்துள்ளது, அங்கு சுற்றுச்சூழல் துயரம் தொடர்பான பாடல்கள் அடையாளம் காணப்பட்டு விளக்கப்படுகின்றன. தமிழ் இலக்கிய விமர்சனங்களிலிருந்து இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களால் ஆதரிக்கப்படும் முதன்மை நூல்களிலிருந்து

தரவுகள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. பண்டைய இலக்கியப் படைப்புகள் சமூகங்கள் எதிர்கொள்ளும் சுற்றுச்சூழல் சவால்களைப் பற்றிய நுண்ணறிவுகளை எவ்வாறு விபரித்துள்ளன என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இந்த ஆய்வு துணைபுரிவதுடன்,சூழலியல் விழிப்புணர்வின் கால வரையறையற்ற தன்மைகளையும் வலியுறுத்துகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: *கபிலர் , சுற்றுச்சூழல் அவலம் , சங்க இலக்கியம் , வறட்சி, பஞ்சம், சுற்றுச்சூழல்சார் உரையாடல்கள்*

அறிமுகம்:

பூமியின் பல்வேறு மாறுபட்ட இயற்கைச் சூழல்களில் வாழ்வதற்கான தகவமைப்புகளாகவே பல்லுயிரியல்பு அமையப் பெற்றுள்ளது. மனித சமூகத்திற்கு அறிவியல் என்பது முழுமையும் புதிதன்று. நமது முன்னோர்கள் அறிவியல் துறையில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே சாதனை புரிந்திருக்கின்றார்கள். அதற்குப் பல சான்றுகளை நாம் பல்வேறு இலக்கியங்களின் மூலம் காண்கிறோம். இன்றைய அறிவியல் யுகத்தில் இலக்கியமும் அறிவியல் கண்கொண்டு படைக்கப்படுகின்றதுடன், நோக்கவும்படுகின்றது.

அந்தவகையில் தமிழ் இலக்கியம் மனித நேயத்திற்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான நெருங்கிய தொடர்பை நீண்ட காலமாகப் பிரதிபலிக்கின்றது. இன்றைய காலகட்டத்தில் மனிதர்களிடம் காண்கின்ற சுற்றுச்சூழல் பற்றிய சிந்தனைகள் பழந்தமிழரிடத்தும் இருந்துள்ளமைப் பற்றி சங்க இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் சூழ் என்ற வினை சூழ்ந்திருத்தல் , படர்தல், ஆராய்தல், கருதுதல், ஆலோசித்தல் என்று ஒரு சொல் பல பொருளாகப் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மனித வாழ்வு பிறரையும் , பிற பொருள்களையும் சூழ்ந்த வாழ்வாக அமைந்துள்ளது. சூழ்தல் என்பது மனிதன் சுற்றியுள்ள பகுதிகளைக் குறிப்பதாகும். பழந்தமிழர்கள் காடுகளை அழித்து நாடாக்கி வாழ்வது நாகரிகமாகக் கருதப்பட்டது. அதன் சமநிலையை குளம் போன்று உருவாக்கி பேணிப் பாதுகாத்துள்ளனர். ஐம்பூதங்களின் அவசியத்தை , “மண் திணிந்த நிலனும் நிலம் ஏந்திய விசும்பும் விசும்பு தைவரு வளியும் வளித்தலை இய தீயும் தீ முரணிய நீரும் என்றாங்கு ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை போல” (புறநானூறு:02) பாடல் மானிடத்தின் தேவைக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்கிறது. மேலும் ,“நீருநிலனுந்தீயும் வளியுமாக விசும்போடு ஐந்தும் உடனியற்ற”(மதுரைக்காஞ்சி:453-454) என உலகமானது நிலம், தீ, நீர், வளி, விசும்பு என்னும் ஐந்து பூதங்களும் கலந்தது என்ற பார்வையின் மூலம் , பண்டைத்தமிழரின் இயற்கை பற்றிய புரிதல் தொடங்கியுள்ளது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் சூழலியல் சார்ந்த சிந்தனை இருந்தமையை இதன் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

திணைக் கோட்பாடு உருவாவதற்கு நானிலம் தான் அடிப்படைக் காரணமாகும். நான்கு நிலங்களுடன் தொடர்புடைய தாவரங்கள் , விலங்குகள், மனிதர்கள் ஆகியவற்றுடன் இயைந்த சூழல் தொகுப்புகள்(Eco system) இன்றளவும் முக்கியமானவை. காடுறை உலகம் , மைவரை உலகம் , தீம்புனல் உலகம் , பெருமணல் உலகம் எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுவது நிலங்களை உள்ளடக்கிய சூழல் தொகுப்புகளையே ஆகும். நான்கு திணை நிலங்களும், அந்நிலத்தில் சிறந்து விளங்கிய பூக்களின் பெயர்களால் குறிஞ்சி ,முல்லை, மருதம், நெய்தல் என அழைக்கப்பட்டன. சூழல் சிதைவடையும்போது உருவான நிலம் பாலை என்று குறிப்பிடப்பட்டது. நிலத்தின் அடிப்படையில் ஐந்து வகையான சூழல் தொகுதிகளை உருவாக்கியதுடன் , குறிப்பிட்ட நிலத்திற்கென முதல் பொருள் , கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகியவற்றை வரையறை செய்தது பண்பாட்டுச் சூழலியல் (Cultural Ecology) சார்ந்தது. உயிரின வளத்தின் (Biodiversity) சிறப்புகளாக அறிவியலாளர் குறிப்பிடுகின்ற அம்சங்கள் , சங்ககாலத் தமிழகத்தில் நிலவியுள்ளதைத் தொல்காப்பியம் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பும் , இயற்கையை மதிப்பதும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. பண்டைய இலக்கியங்களில் , இயற்கையானது வெறும் பின்னணியாக மட்டும் இல்லாமல், மக்களின் வாழ்க்கை மற்றும் கலாசாரத்துடன் ஒருங்கிணைந்த ஓர் உயிரினமாகும். தமிழ் இலக்கியங்களில் இயற்கையின் அவல நிலை குறித்த விழிப்புணர்வையும் , அதனை நன்றாக பராமரிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தையும் பல புலவர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்இந்தத் தொடர்பை வலியுறுத்திய கவிஞர்களில் , கபிலர் முதன்மையானவர். கபிலர் தனது பாடல்களின் மூலம் சுற்றுச்சூழலின் மீது கொண்டுள்ள அக்கறைமற்றும் சுற்றுச்சூழலின் அவலங்கள் பற்றிகடுமையான விளக்கங்களை அன்றைய சமூக வாழ்வியல் சூழலில் ஏனைய புலவர்களைக் காட்டிலும் முனைப்பாக விளக்கியுள்ளார். குறிப்பாக வறட்சி , பஞ்சம் மற்றும் பிற சுற்றுச்சூழல் நெருக்கடிகளின் போது, இயற்கைச் சக்திகள் சமூக யதார்த்தங்களை எவ்வாறு வடிவமைக்கின்றன என்பதன் சாராம்சத்தை அவரது கவிதைகள் படம்பிடித்துக்காட்டுகின்றன. இக்கட்டுரையானது கபிலரின் கவிதைகளில் உள்ள சூழலியல் சொற்பொழிவுகளை ஆராய்ந்து,பண்டைய தமிழ்ச் சமூகம் எதிர்கொண்ட சுற்றுச்சூழல் சவால்களை எடுத்துரைக்கும் முக்கிய விடயங்களை அலசி ஆராய்கின்றது.

கபிலரும் சங்ககால நிலவமைப்பும்:

சங்ககாலக் கவிஞரான கபிலர் , தனது நாவண்மையினால் “செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்,வெறுத்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கபிலர் ” (புறநானூறு 53) என சங்ககாலப் புலவரினால் போற்றப்பட்டுள்ளார். தமிழ் ச் சமூகத்தின் சமூக-அரசியல்

மற்றும் பொருளாதாரக் கட்டமைப்போடு இயற்கை ஆழமாகப் பின்னிப் பிணைந்திருந்த காலத்தில் வாழ்ந்தவர். சங்க இலக்கியத்தில் நிலப்பரப்பு அல்லது திணை ஐந்து சுற்றுச்சூழல் மண்டலங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது . குறிஞ்சி (மலைப்பகுதி), முல்லை (காட்டுப்பகுதி) , மருதம் (விவசாய சமவெளி) , நெய்தல் (கடற்கரை) மற்றும் பாலை (பாலைவனம்) என்பன அவையாகும். ஒவ்வொரு மண்டலமும் அல்லது நிலப்பரப்பும் குறிப்பிட்ட மனித நடவடிக்கைகள் , உணர்ச்சிகள் மற்றும் தெய்வங்களுடன் தொடர்புடையது. கபிலர் அகநானூறு -18 , புறநானூறு - 28, நற்றிணை - 20, குறுந்தொகை - 29, கலித்தொகை (குறிஞ்சிக்கலி) - 29,ஐங்குறுநூறு (குறிஞ்சி) - 100 எனும் வகையில் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

கபிலரின் படைப்புகள், குறிப்பாக அகநானூறு மற்றும் புறநானூறு தொகுப்புகளில் உள்ளபாடல்கள் இயற்கையை மக்களுடன் தொடர்புபடுத்திப் பாடியதோடு , அவர் பாடல்கள் சமூகத்தின் இயற்கை சார்ந்த வாழ்வு , பசுமை நிலைகளின் அழிவு , வறட்சி, மழையின்மை, தரிசு நிலங்கள் மற்றும் பசியின் துன்பம் போன்ற சுற்றுச்சூழல் காரணிகள் எவ்வாறு பரவலான துயரத்திற்கு வழிவகுத்தன என்பதற்கான ஒரு குறுக்குவெட்டு முகத்தோற்றத்தை வழங்குகின்றன.இயற்கையின் சிதைவினால் , மாசுபடுத்தலினால் ஏற்பட்ட துயரங்கள், மனிதர்களின் வாழ்வில் ஏற்படும் பாதிப்புகளை அவர் யதார்த்தமாகப் பாடி மக்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கபிலரின் பாடல்களில் சுற்றுச்சூழல்களின் அவலங்கள்:

சங்க இலக்கியங்களில் சுற்றுச்சூழல் தொடர்பாகக் கபிலரின் குரல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருப்பினும் , சங்க இலக்கியம் முழுவதும் சுற்றுச்சூழல் கருப்பொருள்கள் பேசுபொருளாக உள்ளன. சங்கக் கவிதையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள ஐந்து சுற்றுச்சூழல் மண்டலங்கள் நிலத்திற்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான நெருங்கிய பிணைப்பை விளக்குகின்றன. கவிஞர்கள் பெரும்பாலும் இயற்கையை மனித உணர்வுகளுக்கு உருவகமாகப் பயன்படுத்தினர் , ஆனால் வறட்சி மற்றும் பஞ்சம் போன்ற இயற்கை பேரழிவுகள் இயற்கைக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான நல்லிணக்கத்தை எவ்வாறு சீர்குலைத்தன என்பதையும் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றனர்.

கபிலரின் கவிதைகளில் , வறட்சி மற்றும் பஞ்சத்தால் ஏற்படும் சூழலியல் துயரங்கள் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றும். மனித சமுதாயத்தின் நல்வாழ்வு சுற்றுச்சூழலின் ஆரோக்கியத்துடன் சிக்கலானதாக பிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நினைவூட்டுவதாக கவிதைகள் உதவுகின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ள இந்த விழிப்புணர்வு , நவீன சூழலியல் சொற்பொழிவுகளுக்கு

© 2024, IRJTSR

மதிப்புமிக்க நுண்ணறிவுகளை வழங்குகின்றது.கபிலரின் பாடல்களில் முக்கியமாகக் காணப்படும் ஓர் அம்சம் , இயற்கையைப் பற்றிய பார்வையாகும். அவர் பல பாடல்களில் நிலத்தையும் , மரங்களையும், மழையையும், காலநிலையையும் விபரித்துள்ளார். அதேசமயம் , இயற்கையின் அழிவு மக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்திய விளைவுகளையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

வறட்சியின் அவலம்:

கபிலரின் கவிதைகள் சூழலியல் சமநிலையின்மை , குறிப்பாக வறட்சியின் பேரழிவுத் தாக்கத்தை அடிக்கடி விளக்குகின்றன. வறண்டு கிடக்கும் நிலம் மற்றும் துன்பப்படும் மக்கள் பற்றிய படங்கள் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவுக்கும் மனித உயிர் வாழ்வுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

வறட்சி என்பது இயற்கையின் உச்ச அவல நிலையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.பல்வேறு சங்கப்பாடல்களில் கபிலர் வறட்சியின் தாக்கத்தை விபரிக்கின்றார். பின்வரும் பாடல் வரிகள் வறட்சியின் கொடூரமான யதார்த்தத்தை விபரிக்கின்றது.

> காமம் உடைய கதிர் ஒழிய,
>
> மணியன் மலை மழையொடும் பெயலின்
>
> அங்கு மானம் உடையர் இவளியர் மேவல்
>
> பாயுஞ் சடையிற் பாயாமை நெடிதே." (அகநானூறு - 203)

மழையில்லாத பூமி வறண்டு , ஒரு காலத்தில் விளைந்த நிலம் தரிசாக மாறும் காலத்தைப் பற்றி இப்பாடலில் கபிலர் கூறுகின்றார். மழை பொழியாமல் தங்கள் நிலங்களை ஆசீர்வதிக்காமல் மௌனமாகத் தவிக்கும் மக்களின் வலியை இப்பாடல் மூலம் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார் , கவிஞர். இங்கு பருவ மழையை நம்பியிருக்கும் விவசாயப் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடைந்து , பரவலான பஞ்சத்திற்கு வழிவகுக்கின்றது என்பது புலவரின் கருத்தாகும்.

"வீழுந் திரையுள் வீழ் தம் புனற்குள்" என்று அவர் ஒரு பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். இந்தக் கருத்து , மழை இல்லாத நிலையை எளிதாக வெளிப்படுத்துகிறது.மழை இல்லாமல் நிலம் வறண்டு போனபோது , மக்கள் எவ்வாறு துன்புறுத்தப்படுகின்றார்கள் என்பதை யதார்த்தமாககக் காட்டுகின்றார். இயற்கை சார்ந்த வாழ்வில் மழை முக்கிய பங்காற்றுவதாகும், அதை உணர்த்தும் வகையில் கபிலர் தனது பாடல்களில் மழையின் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

கபிலரின் கவிதைகளில் வறட்சி என்பது தொடர்கதையாக உள்ளது. புறநானூற்றில் (செய்யுள் 192) , கபிலர் நீண்ட கால வறட்சியால் ஏற்படும் துன்பத்தைப் பற்றி புலம்புகிறார்:

"மலரும் பொழுதின் ஆறும் முளி,

அதன் பின் வளரக் கரியா

கலந்த இடுமான் கரும்பனையிடு செல்வம்

பஞ்சமும் பசியும்."

ஒரு காலத்தில் செழித்தோங்கிய நிலப்பரப்பின் வறண்ட நிலைகளை கவிஞர் தெளிவாக விவரிக்கிறார். நதிகள் எப்படி வறண்டுவிட்டன , ஒரு காலத்தில் பசுமையாக இருந்த தாவரங்கள் வாடிவிட்டன , மண் உயிரற்றதாக மாறிவிட்டது என்பதை அவர் கவனிக்கின்றார்.

அகநானூற்றில் (செய்யுள் 267) , கபிலர் இயற்கை உலகத்திற்காகத் தனது வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்:

"வறுபறை யானையொடு போகி.

பகைபடா நகர் ஊர்நிலை

விண்ணில் மழைபெய்யா வானிலை."

இங்கு மழை பெய்யாதது நிலத்தை விரக்தியில் ஆழ்த்தியுள்ளது என்று புலம்புகிறார் கவிஞர். தண்ணீரைத் தேடி அலையும் யானையின் படம் பரந்த சுற்றுச்சூழல் நெருக்கடியின் அடையாளமாக உள்ளது. கவிஞரின் வருத்தம் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல , சுற்றுச்சூழல் சமநிலையின்மையால் பாதிக்கப்படும் விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்களுக்கும் உரியதாகின்றது என்கின்றார்.

இந்த சுற்றுச்சூழல் அழிவின் பின்விளைவுகள் பசியாலும் , வறுமையாலும்வாடும் மக்களிடம் காணப்படுகின்றன. இந்த வசனம் மனித உயிர்வாழ்வின் சூழலியல் சார்ந்து இருப்பதையும் இயற்கையின் அருளையும் பிரதிபலித்து நிற்கின்றது.

பசிப்பிணியின் அவலங்கள்:

இயற்கை அழிவின் விளைவாக , பசிப்பிணி சமுதாயத்தில் பரவியது என்பது கபிலர் பாடல்களில் காணக்கூடிய இன்னொரு முக்கிய அம்சமாகும். பசிப்பிணி என்பது உணவின் பற்றாக்குறையால் மக்களுக்குத் துன்பம் விளைவிக்கும் நிலையை குறிக்கின்றது. கபிலர் பாடல்களில் பசிப்பிணியின் அவல நிலையை விபரிக்கும் பகுதிகள் , அவற்றின் காரணமாக மக்களின் வாழ்வு எவ்வாறு சிதைவுறுகின்றது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்
© 2024, IRJTSR

இதன்மூலம், பசிப்பிறழ்வினால் மக்கள் சந்திக்கும் அவல நிலையை வெளிப்படுத்துகிறார். இயற்கையின் அவலம் மக்களின் பசியை தீர்க்க முடியாமல் உள்ள அவலநிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றார்.

பஞ்சம், அடிக்கடி நீடித்த வறட்சியின் விளைவாக , கபிலரின் படைப்புகளில் குறிப்பிடப்படும் மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சினை. அகநானூற்றில் (166 ஆம் செய்யுள்), கபிலர் சமூக அமைப்பில் பஞ்சத்தின் கடுமையான விளைவுகளைச் சித்திரிக்கின்றார்:

"பகைவரால் கொல்லப்படுவார்,

பசிமுட்டுப் பிணிகொண்டு

அன்னம் முளைப்பாரில் வைக்கும்."

பட்டினியால் மட்டுமல்ல , ஊட்டச்சத்து குறைபாட்டுடன் தொடர்புடைய நோய்களாலும் பஞ்சம் எப்படி மரணத்திற்கு வழிவகுக்கிறது என்பதை இந்த வசனம் அழுத்தமாக விவரிக்கிறது. ஒரு காலத்தில் செழித்து வந்த விவசாய சமூகம் இப்போது விரக்திக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளது , மேலும் மக்கள் இடம்பெயர அல்லது மரணத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். சூழலியல் சீரழிவுக்கும் சமூகச் சரிவுக்கும் இடையேயான தொடர்பு இந்த வசனத்தில் அப்பட்டமாக விளக்கப்பட்டுள்ளது , இயற்கைக்கும் மனித இருப்புக்கும் இடையே உள்ள பலவீனமான சமநிலையை வலியுறுத்துகிறது.

கபிலரின் இயற்கை சார்ந்த விழிப்புணர்வுகள்:

கபிலரின் பாடல்கள் நம்மை சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வுக்கு அழைக்கின்றன. இயற்கை அழிவின் விளைவுகளை உணர்த்தும் விதத்தில் அவர் கூறிய கருத்துகள் தற்போதைய காலகட்டத்திலும் பொருத்தமாக இருக்கின்றன. இவருடைய பாடல்கள் மூலம் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் சூழலியல் சார்ந்த சிந்தனை இருந்தமை அறியமுடிகின்றது.

வெள்ளப் பெருக்கு மற்றும் மண்ணரிப்பு:

கடும் மழையினால் வெள்ளப்பெருக்கு மற்றும் மண்ணரிப்பு ஏற்படுகின்றது எனும் சூழல் விழிப்புணர்வை உவமையாகப் பின்வரும் பாடலில் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

"மின்னொடு

வானம் தண்துளி தலைஇ, ஆனாது

கல்பொருது இரங்கும் மல்லற் பேர்யாற்று

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்

© 2024, IRJTSR

நீர்வழிப் படூஉம் புணைபோல்" (புறநானூறு 192)

இப்பாடலில் மின்னலுடன் வானத்திலிருந்து விழும் குளிர்ந்த நீர்த்துளிகள் மழையாகப் பெய்து , அளவிலடங்காது மலையில் உள்ள கற்களை அலைத்தொலிக்கும் மிகப்பெரிய ஆற்று நீராகச் செல்லும் வழியில் மிதந்து போகும் தெப்பம் போல் , நமது (அரிய உயிர்) வாழ்க்கைஅமைகின்றது என்பதை சூழல் விழிப்புணர்வு மூலம் உவமையாக்குகின்றார்.

சூழல் மாசு மற்றும் தூய்மை:

பாரி பறம்பு மலையைச் சிறப்பிக்க வந்த கபிலர்,

குறத்தி மாட்டிய வறல்கடைக் கொள்ளி

ஆரம் ஆதலின் அம்புகை அயலது

சாரல் வேங்கை பூஞ்சினைத் தவழும் (புறநானூறு - 108)

என்று வரும் பாடலடிகளால் சந்தன மரம் எரிக்கப்பட்டமையும் , அதனால் எழுந்த புகை வேங்கை மரத்தில் படிதலையும் குறிக்கின்றார். அன்றாடத் தேவைகளுக்கு (சமையலுக்கு விறகாக) அரிய வகை சந்தன மரங்கள் அழிக்கப்பட்ட நிலையினைக் குறிப்பால் உணர்கின்றோம்.

அவர் கூறிய "அருவி பாயும் மலையின்மேல் மரங்கள் , அவை காற்றினால் அசையாதமையும், பொழுதின் மழை பெய்திடாதமையும்" என்ற வரிகளில் , இயற்கை அழிவின் தாக்கம் மக்களின் வாழ்வில் எவ்வாறு புலப்படுவதாக உள்ளது என்பதை விவரிக்கிறார். இதுபோல இயற்கை சிதைவால் ஏற்படும் விளைவுகளை விளக்கி இயற்கையைப் பாதுகாக்க வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றார்.

கபிலரின் கவிதைகள் சுற்றுச்சூழலைப் பற்றிய ஆழமான விழிப்புணர்வையும் , மனித வாழ்வுக்கான அதன் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வறட்சி, பஞ்சம் மற்றும் தரிசு நிலப்பரப்புகள் போன்ற இயற்கை நிகழ்வுகள் பற்றிய அவரது தெளிவான விளக்கங்கள் , சூழலியல் சீர்குலைவுகள் சமூகத்தின் நல்வாழ்வை நேரடியாக எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதைப் பற்றிய புரிதலை வெளிப்படுத்துகின்றன. கபிலரின் வசனங்கள் இயற்கையின் மீது ஆழ்ந்த மரியாதையை பிரதிபலிக்கின்றன , வாழ்க்கையைத் தக்கவைக்கும் திறனையும் , மதிக்கப்படாமலோ அல்லது வளர்க்கப்படாமலோ அழிவைக் கொண்டுவரும் திறனையும் அங்கீகரிக்கின்றன.

விண்ணியல் சூழல்:

கபிலரின் பால்கள் விண்ணியல் சூழல் பற்றிய அறிவையும் வழங்குகின்றது.

காற்று மாசுபாடு

காற்று மாசுபாடானது , வேண்டாத வாசனைகள் காற்றில் கலத்தல் , வாயுக்களின் அளவு மாறுபடுமாறு குற்ப்பிட்ட சில வாயுக்கள் மட்டும் அதிகரித்தல் , அணுக்கள் மற்றும் தூசுக்கள் போன்றவை கலத்தல் என்னும் மூவகையினால் ஏற்படுகிறது. புகையினால் ஏற்படும் மாசினை,

"துகில்விரி கடுப்ப நுடங்கித் தண்ணென

அகிலார் நறும்புகை ஐதுசென்று அடங்கிய

கபில நெடுநகர்" (புறம்.337:9-11)

என்னும் பாடலடிகளில் , மக்கள் வாசனைக்காக அகில் கட்டைகளை எரித்து வீடுகளில் பரப்புவதும் தொடர்ச்சியான இச்செயலால் வீடுகள் கரி படிந்து காணப்படும் செய்தி கூறப்படுகிறது.

அகிற்புகையின் அடர்த்தி அதிகமாகும்போது அப்புகை ஒரு மலையை மறைக்கும் அளவிற்கு கரும்புகையாகக் காட்சியளித்ததை , ஆடுமழை மங்குலின் மறைக்கும் நாடு என்ற நற்றிணைப் பாடல் கூறுவது ஒர்ந்தத்தக்கது. பகை நாடுகளைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தும் நிலையினைப் புறநானூற்று பாடல்கள் மிகுதியாகத் தரினும் அதனைக் கண்டிக்கும் நிலையினையும் அண்டர் நடுங்கல்லினார் பாடலில் காண்கிறோம்.

"புகைபடு கூரெரி பரப்பிப் பகைசெய்து

பண்பில் ஆண்மை தருதல் ஒன்றோ" (புறம். 344:5)

என்ற பாடலடி புலவருக்கு இருந்த சூழலியல் குறித்த அக்கறையினைப் பதிவு செய்கிறது. இவ்வாறாக , இயற்கைச் சூழல்கள் மற்றும் மனிதர்களால் ஏற்பட்ட சூழல் மாசுபாடுகள் பற்றிய சிந்தனையைப் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

முடிவுரை:

கபிலரின் பாடல்கள் இயற்கையின் அவல நிலைகளையும் , சமூக வாழ்வில் அவற்றின் தாக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளன பசிப்பிணி ., வறட்சி போன்ற சூழ்நிலைகளின் விளைவுகளை அவர் தனது பாடல்களில் விவரித்து, மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்களை உணர்த்துகிறார் இக்கட்டுரையில் . காணப்பட்ட கட்டுரைகள், கபிலர் பாடல்களில் இயற்கையின் அவல நிலைகளின் வெளிப்பாட்டைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனஇப்பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு .,

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு குறித்து விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தலாம் என்பது தெளிவாகிறது.

கபிலரின் கவிதைகள் பண்டைய தமிழ் சமூகம் எதிர்கொள்ளும் சூழலியல் சவால்களுக்கு ஒரு சக்திவாய்ந்த சான்றாக விளங்குகிறது. வறட்சி, பஞ்சம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு பற்றிய அவரது தெளிவான விளக்கங்கள் இயற்கைக்கும் மனித குலத்திற்கும் இடையே உள்ள ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருப்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கபிலர் தனது வசனங்கள் மூலம் சுற்றுச்சூழலின் அவலத்தைப் பற்றிய பதிவை மட்டுமல்ல , அதிக சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு மற்றும் பொறுப்புக்கான அழைப்பையும் வழங்குகிறார். சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு உலகளாவிய உயிர்வாழ்வுக்கு குறிப்பிடத்தக்க அச்சுறுத்தலாக இருக்கும் ஒரு சகாப்தத்தில், கபிலரின் கவிதை நுண்ணறிவு பொருத்தமானதாகவும் அறிவுறுத்தலாகவும் உள்ளது. அவரது பணி , தற்கால சமூகம் இயற்கையுடனான அதன் உறவைப் பிரதிபலிக்கவும் , மேலும் சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பைத் தடுக்க நிலையான நடைமுறைகளைப் பின்பற்றவும் ஊக்குவிக்கிறது.

ஆதார நூல்கள்:

[1] கிருஷ்ணமூர்த்தி,கு.வெ. தமிழரும் தாவரமும். திருச்சி: பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம், 2011.

[2] முருகேசபாண்டியன்,ந. மறுவாசிப்பில் செவ்வியல் இலக்கியப் படைப்புகள். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2016.

[3] சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை: மூலமும் தெளிவுரையும் தொகுதிகள் 1-3 , ச.வே. சுப்பிரமணியன் (உரையாசிரியர்), சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2004.

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிர்காலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்

© 2024, IRJTSR